

Nacional

5 anys
de l'1-0

Ebullició. Estudiants i professors concentrats al carrer, sindicats preparant preavis de vaga general, Puigdemont fent públics els col·legis i fent una crida pública a defensar-los i el TC imposant les primeres multes coercitives. Aquesta era la nostra portada de fa cinc anys.

VOL VIURE EN
#CATALUNYA LLIBERTAT

A Catalunya els rics són més pobres

DISTÀNCIA • Les grans fortunes es concentren a Madrid, mentre que a Catalunya la mitjana tributada per l'impost de patrimoni és molt inferior **INDIGNACIÓ** • Giró i Torrent blasmen Moreno Bonilla pel dúmping fiscal contra Catalunya

M. Moreno
BARCELONA

L'últim estirabot del president de la Junta d'Andalusia, Juan Manuel Moreno Bonilla, que en el moment de bonificar al cent per cent l'impost del patrimoni, ha convidat de manera directa les empreses i les fortunes catalanes a traslladar la seu a Andalusia ha provocat, a més de les lògiques reaccions per l'atzagaïada política, un seguit de reflexions sobre el paper i el pes d'aquest tribut en els comptes de les administracions.

A Catalunya, l'impost del patrimoni el van declarar l'any passat uns 82.000 contribuents, menys de l'1% de la població catalana. Segons les últimes dades, la recaptació, 621,9 milions, representa poc més d'un 2% del pressupost català. A més, en la comparativa amb altres territoris de l'Estat, el patrimoni mitjà declarat a Catalunya, 2,6 milions per contribuent, segons els càlculs més recents, corresponents al 2019, és molt inferior al patrimoni declarat a Madrid, on és de 10,2 milions de mitjana. Val a dir que, com ara a Andalusia, a Madrid, malgrat el volum dels patrimonis declarats, aquests no tri-

Les frases

“És per coses com aquestes que volem marxar d'Espanya al més aviat possible”

Jaume Giró

CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA DE LA GENERALITAT

“Moreno Bonilla s'hauria de centrar en els andalusos i deixar els catalans en pau”

Roger Torrent

CONSELLER D'ECONOMIA I TREBALL DE LA GENERALITAT

“S'està fent una competència ferotge que no és altra cosa que terrorisme fiscal”

Alejandro Esteller

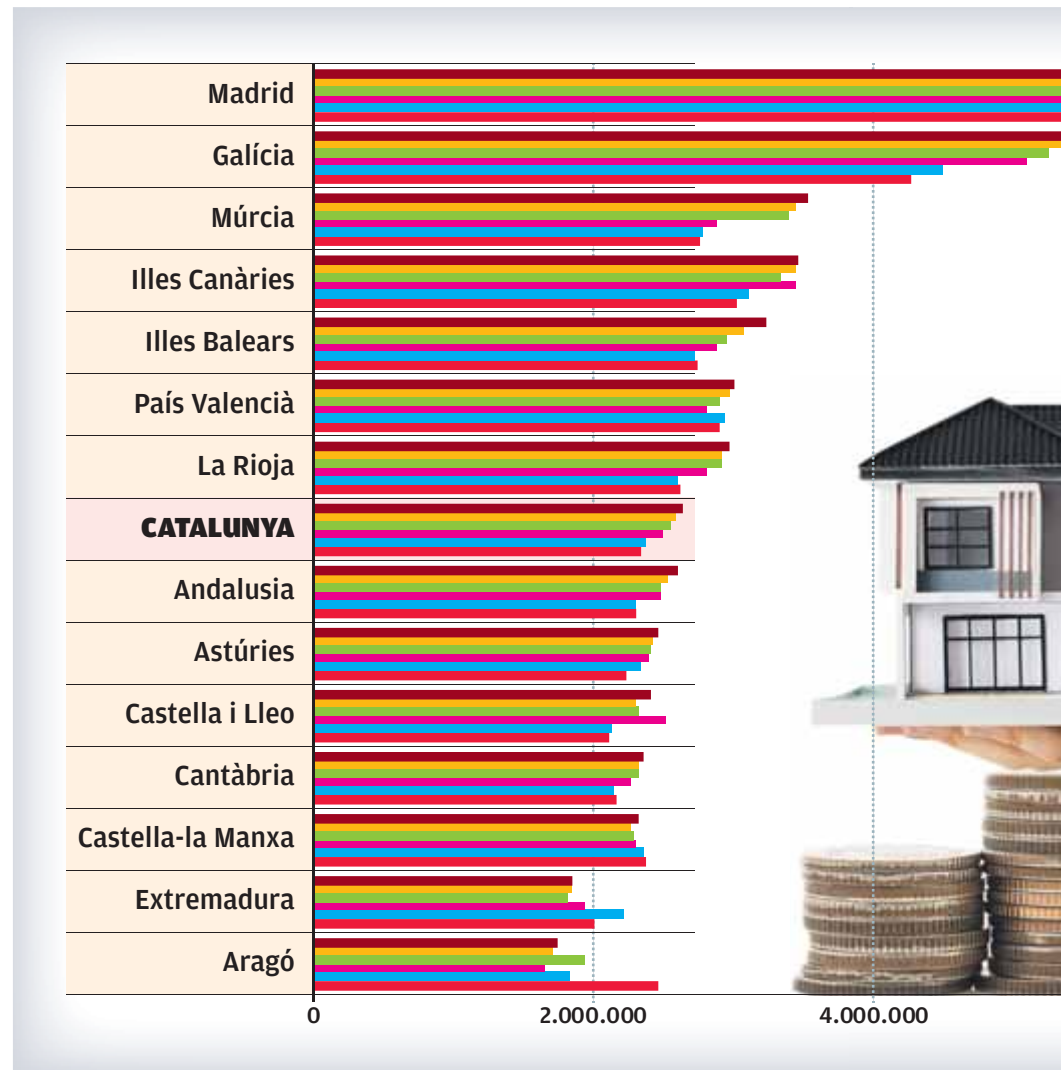
PROFESSOR D'ECONOMIA DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA

buten ni un cèntim, ja que el govern autonòmic d'Isabel Díaz Ayuso, com ara el de Moreno Bonilla, té l'impost bonificat al 100%. I tanmateix, la mitjana declarada a Catalunya per patrimoni també és inferior a la del conjunt de l'Estat, on aquesta xifra és de 3,4 milions per declarant.

Aquesta disparitat admet, però, certs matisos. Segons explica el professor d'economia de la UB Ale-

jandro Esteller, part de la diferència es pot explicar perquè el mínim exempt a Catalunya és de 500.000 euros, mentre que en altres territoris només tributen els contribuents amb un patrimoni superior als 700.000 euros, i per tant hi ha catalans que fan la declaració tot i disposar de menys patrimoni. No obstant això, per Esteller, “la comparació amb Madrid no té sentit, perquè allà està clar que les fortunes són molt superiors, ja que hi ha tots els alts executius i els grans empresaris”. A banda d'això, tot i que els madrilenys amb més de dos milions de patrimoni teòricament estan obligats a fer declaració encara que no tributin, “tampoc sembla que ningú perdi gaire el temps a perseguir els qui no la facin”.

Tornant a la proposta de la Junta andalusa, que fins i tot sembla disposada a dur a terme una antiga idea d'instal·lar una oficina a Barcelona per atreure inversions i capital catalans cap al seu territori reconvertit en paradís fiscal, és, per Esteller “la xocolata del lloro”. Perquè el pes de l'impost de patrimoni sobre la despesa total, malgrat que no és menyspreable, “no representaria una desfeta en el pressupost”.

Les patronals critiquen les formes, però també el tribut

No hi va faltar tampoc ahir la reacció de les patronals, que, tot i lamentar la proposta del president andalús, van aprofitar per reclamar la supressió de l'impost de patrimoni a Catalunya. El president de Pimec, Antonio Cañete, creu que aquest impost “és injust”, i va instar la Generalitat a suprimir-lo per tal d'incrementar l'atractiu econòmic de Catalunya. No obstant això, Cañete va criticar l'embat de Moreno Bonilla qualificant-lo

d'“ofensiva fiscal” que obre “una guerra impositiva” i es va preguntar “quins comentaris hi hauria si Catalunya també ho fes”.

El seu homòleg a Foment del Treball, Josep Sánchez Llibre, va definir com a “ètica, políticament i econòmicament incorrecta” la proposta del president de la Junta d'Andalusia, ja que considera que busca obrir “un conflicte territorial”. “Els empresaris catalans ja saben on

han d'anar a invertir” i “els que s'ho volien replantejar ja ho han fet”, va subratllar. Amb tot, va recordar que Foment està a favor de la supressió de l'impost perquè el considera “confiscatori”. “Tant de bo –va desitjar– el govern de Catalunya prengués la mateixa mesura que Moreno Bonilla i Ayuso.” Finalment, Sánchez Llibre va qualificar de “salvatjada” la proposta del ministre Escrivà de recentralitzar els impostos.

Per fer una comparativa accessible amb els gairebé 622 milions recaptats per patrimoni, el professor de la UB recorda que “la Generalitat gasta en Salut uns 11.200 milions i 7.700 en educació”.

Esteller lamenta, malgrat tot, la competència ferotge desfermada al voltant de tributs com aquest i qualifica de “terrorisme fiscal” basat en “un discurs populista” aquest acarnis-

sament entre territoris. Tot i que dubta que la Generalitat acabi suprimint l'impost bonificant-lo, troba molt perillós que la població en general arribi a veure de bon ull l'eliminació d'aquest tribut que grava les grans fortunes. Per exemple, amb la seva decisió, Moreno Bonilla està perdonant al 0,2% més ric d'Andalusia, unes 17.000 persones, menys de cent milions d'euros en total.

I si fos l'Estat qui l'eliminés, per evitar aquest dúmping tan pernicios, “hauria de compensar les comunitats autònomes, amb diners provinents d'impostos no tan progressius com el del patrimoni, amb les conseqüents repercussions redistributives”, sentència Esteller.

“Al segle XX ja hem vist de tot –s'exclama Esteller– i resulta curiós que hi hagi gent que accepti eliminar

L'APUNT

En una paraula:
pressupost

Emili Bella

Més que un trencament del govern, és més plausible que el que acabi passant després del debat de política general i de la celebració del cinquè aniversari de l'1 d'Octubre sigui una remodelació de l'executiu, no tant per culminar la independència –tal dia farà un any–, sinó per reforçar algunes places en vista de les eleccions del maig de l'any vinent amb l'enviament de con-

sellera a l'arena municipal. Però, com que això ara per ara són només auguris, deixarem que passi el debat de política general i la celebració del cinquè aniversari de l'1 d'Octubre per veure com els socis vesteixen el relat pel que queda de legislatura, que en queda, i molta. I en aquest post 1-0 el que sentirem sobretot serà una paraula: pressupost.

Patrimoni mitjà dels declarants de l'impost

2019 2018 2017
2016 2015 2014

FONT: DEPARTAMENT D'ECONOMIA I HISENDA / GRÀFIC: EL PUNT AVUI

un impost que només afecta un 1% de la població, que a més és la més rica." Es declara "pessimista" pel que defineix com "una greu errada política", tenint en compte "com ha costat entendre que els impostos són equivalents a l'estat del benestar". Ara, sentència, guanya terreny el populisme, que "dona solucions fàcils a problemes molt complexos" a gent predisposada a creure-ho o als grans capitals als quals convenen aquestes polítiques. "I com més triguem a fer-ho entendre, més difícil serà de revertir", conclou.

El govern, indignat

Pel que fa a les reaccions del govern, no van estalviar crítiques ni retrets a Moreno Bonilla. El conseller d'Economia i Finances, Jaume Giró, va replicar la crida del president andalús assegurant que "per coses com aquestes volem marxar d'Espanya al més aviat possible". Giró va denigrar les paraules de líder de la Junta, "com les de la

presidenta de Madrid, Isabel Díaz Ayuso "tantes vegades", que demostren que "no tenen inconvenient a afeblir Catalunya per enfortir Andalusia o Madrid".

Durant l'acte en què es commemoraven els deu anys de la creació de l'empresa pública Infraestructures.cat, Giró va admetre que, si mai Catalunya rep un sistema de finançament just, potser "cal plantejar seriosament una reforma de l'impost de patrimoni". Igualment, si aquesta circumstància es donés, el titular d'Economia va garantir: "Mai no en farem una bandera per convidar els andalusos ni ningú a portar les empreses cap aquí." A més de recordar el dèficit fiscal de 20.200 milions anuals i la baixa execució de les inversions que l'Estat pressuposta a Catalunya, "tan sols un euro de cada tres", Giró va subratllar que si Andalusia suprimeix el tribut és perquè és receptora dins del model de finançament, mentre que Catalu-

nya redistribueix i no es pot permetre eliminar-lo. "Té sentit –va recalcar– que un territori receptor rebaixi impostos i faci competència fiscal agressiva?", va inquirir Giró, abans de recordar que Catalunya "és i ha estat un país d'oportunitats", i que ell se sent "orgullós" del model de societat catalana. Dins d'aquest, va detallar que malgrat tots els recursos de què disposa Madrid, "com a hipercapital d'un estat centralitzat", té una despesa social molt inferior. Descabdellant dades dels pressupostos del 2021, el conseller va detallar que Catalunya destina un 7% més per habitant a sanitat, un 15% més a educació un 13% més a serveis socials, un 86% més a foment de l'ocupació, un 74% més a cultura, un 208% més a infraestructures, un 64% més a recerca i un 98% més a indústria.

Fortaleses sense rival

Per la seva banda, el conseller d'Empresa i Treball, Roger Torrent, va recordar que Catalunya té "tantes fortaleses" que continua sent enormement competitiva a nivell empresarial "malgrat el dèficit crònic d'inversions i el dúmping fiscal" d'altres comunitats. Torrent va ressaltar que a casa nostra s'ofereixen "tots els avantatges perquè les empreses s'hi estableixin" i va posar com a exemple el fet que ahir mateix es van anunciar els plans de la tecnològica Papernest, que ampliarà la seva plantilla en 300 llocs de treball fins a arribar al miler i que ha consolidat Barcelona com el seu principal hub estratègic a Europa. I tot "gràcies a l'ecosistema tecnològic, la qualitat de vida, la capacitat d'atracció de talent i la dimensió internacional de Barcelona". Elements, va subratllar Torrent, "que no es compren a força de dúmping fiscal". Finalment, el conseller va recomanar al president andalús que "faría bé de centrar les seves polítiques en les necessitats dels andalusos i les andalusos i deixar els catalans i les catalanes en pau". ■

Torna el fantasma de la deslocalització de les empreses

■ L'argument de la fiscalitat d'avui fa evocar l'èxode per la presumpta "inestabilitat política" posterior a l'1-0

El Banc Sabadell va ser dels primers a traslladar la seu ■ ACN

M.M.
BARCELONA

La convocatòria del president andalús, Juanma Moreno Bonilla, per reclutar empreses per al seu territori brandant la política fiscal coincideix, potser no casualment, amb la imminent celebració dels cinc anys del referèndum d'independència de l'1 d'Octubre. Sigui per atzar o per decisió emmetzinada, la crida a la mudança empresarial evoca inevitablement l'èxode que es va produir arran de la consulta.

Desenes d'empreses, van marxar, encapçalades per les més prominents. CaixaBank i tot el seu entorn i el Banc Sabadell, que van fer la mudança els primers, es van traslladar respectivament a Alacant i a València, i van deixar el Principat pràcticament orfe de sistema financer local. Altres grups de sectors molt diversos en van seguir el camí: el grup Planeta, Catalana Occident, Cerveces San Miguel, Pastas Gallo, eDreams, Lleida.net, Bimbo, MRW i Dogi van fugir a diferents destins de l'Estat, preferentment a Madrid, tot i que al-

gunes van optar pel País Valencià, com Idilia Foods, el Banc Mediolanum i Pirelli, i també Saragossa i alguna altra localitat de l'Aragó, com Argal i els laboratoris Ordesa. Alguns trasllats cuejaven encara aquest any, com el de Ciments Molins, a qui un jutjat de Madrid ha donat la raó malgrat que un grup d'accionistes van denunciar que el canvi de seu a Madrid era fictici perquè la companyia continuava sent gestionada des d'aquí

Paral·lelismes

Si avui Moreno Bonilla esgrimeix la fiscalitat, aleshores l'argument va ser la presumpta "inestabilitat política" generada arran del referèndum. I per bé que amb el temps el degoteig es va anar alentint i algunes empreses van decidir tornar, per no parlar de les que van decidir d'instal·lar-se a Catalunya sense gaire problemes, durant aquell mes d'octubre cambres de comerç i empresaris catalans van rebre invitacions formals per part d'ajuntaments i centres de negocis de llocs tan dispars com Astúries, Albacete i Sevilla, oferint

catifa vermella i tota mena d'avantatges als qui s'hi volguessin traslladar.

L'endemà mateix del referèndum, importants empreses estatals, com ara Renfe i RTVE, van retirar milers de milions de dipòsits dels bancs catalans i el govern presidit per Mariano Rajoy va aprovar un reial decret llei que facilitava el trasllat de les companyies, amb la simple aprovació del consell d'administració, sense passar per la junta d'accionistes. I malgrat que responsables bancaris com Josep Oliu, president del Sabadell, sempre han mantingut que no van rebre pressions verbals per al canvi de seu, el president del comitè d'empresa de Seat, Matias Carnero, va afirmar que sí que n'hi va haver en el cas de l'automobilística, i que aquestes van arribar de l'entorn de la casa reial espanyola. Seat va resistir, com també ho van fer Grifols i Mango, que no van fer el gest de marxar. Tot plegat va abonar encara més la sensació d'un atac frontal dels poders estatals contra l'economia de la "díscola" Catalunya. ■

MOBILITZACIÓ PERMANENT. 2

1 d'octubre del 2017 5 anys

Ni oblit ni perdó

CÀRREGUES POLICIALES • La brutal actuació de les forces de seguretat espanyoles en la jornada de l'1-O arreu del país es manté viva en la memòria, cinc anys després **CAP DUBTE** • Roger Español, que va perdre un ull per una pilota de goma disparada per un agent, i Marc Puigtió, alcalde de Sant Julià de Ramis, tenen clar que tornarien a defensar les escoles

Anna Puig
GIRONA

No dubta ni un instant. “Ho tornaria a fer, perquè la mobilització popular és el motor dels canvis. Justament el que em van fer és el que em dona motius per continuar.” Roger Español va perdre l'ull dret durant el referèndum de l'1-O per una pilota de goma que va disparar un escopeter de la policia espanyola. Cinc anys després, està recuperat físicament però aquella agressió li ha canviat la vida radicalment. El 2017 era músic i estudiava al Liceu. No va poder continuar i ara treballa de conserge en un institut. “Em va comportar un canvi vital però tornaria a defensar les escoles”, diu amb contundència, sense amagar, però, la seva decepció. “L'1-O em provoca ansietat perquè sé el que va significar. Sé que el meu cas és rellevant. I veig on som avui i que la resposta política no ha estat a l'altura. I com més anys passen, més ansietat em crea aquell dia”, confessa.

La jornada de l'1-O del 2017 es va tancar amb quasi 850 ferits, entre els quals hi havia molts ancians, a causa de les càrregues indiscriminades de la Policia Nacional i la Guàrdia Civil. La violència dels agents espanyols, amb cops de porra, bales de goma i gasos lacrimògens, es va estendre per tot el país. Una brutalitat sense precedents recents en un país europeu (suposadament) democràtic. I, malgrat que tots els episodis van ser extremadament greus, segurament el cas que es va produir a l'entrada de l'escola Ramon Llull de Barcelona en serà una icona. Allà Roger Español va ser blanc de trets policials disparats a molt curta distància. L'ús de pilotes de goma està prohibit a Catalunya. Els antidisturbis espanyols s'ho van saltar a la torera. Español va perdre l'ull i deu persones més van resultar ferides. “Tot el que està passant políticament i socialment m'afecta massa. En vaig sortir malparat i això ha de tenir una sortida, un camí. De fet, es parla molt de la reparació personal a les víctimes de la violència policial i, en el meu cas, malgrat que no hi haurà mai una reparació completa, el mínim per sentir-me còmode seria assolir l'objectiu que aquell dia ens vam proposar”, afirma. Res més lluny de la realitat, ara mateix. D'aquí aquesta barreja de decepció i frustració: “Tens la sensació que volen tancar

Agents espanyols colpejant ciutadans que defensaven les urnes al pavelló de Sant Julià de Ramis ■ LLUÍS SERRAT

844

ferits es van comptabilitzar en tancar-se la votació de l'1-O. Posteriorment, la xifra va augmentar. Alguns dels ferits, en estat greu, van haver de ser hospitalitzats. Gent de totes les edats van ser víctimes de la violència policial. Les porres no feien distinció d'edat ni de gènere.

per dalt el que vam començar per baix. No es fan servir totes les eines a l'abast, s'han perdut massa oportunitats i ens han deixat sols. Però la gent no fallarà.”

Declaració de l'escopeter

El cas de Roger Español, en l'àmbit judicial, encara està en fase d'instrucció. Malgrat la lentitud de la tramitació del sumari, se sent orgullós perquè, per primera vegada, es pot assenyalar l'escopeter que li va disparar. “No només això, sinó que podem assegurar que es van saltar els protocols i que el tret va ser disparat amb intencionalitat”, destaca. Precisament ahir, policies que van participar en la càrrega a l'escola Ramon Llull van declarar davant el jutge. Tots es van ratificar en la seva declaració anterior, excepte l'escopeter, que va precisar que havia disparat obeint ordres de superiors.

El cas de Roger Español és un dels referents d'aquella jornada. També s'ha convertit en una icona el poble de Sant Julià de Ramis. En aquest petit municipi del Gironès, on havia de votar el president Carles Puigdemont, es va produir la primera càrrega contra ciutadans que obria una

jornada de brutalitat policial. “Ens deien que estiguéssim tranquils. Hi havia molta presència de premsa. Res feia imaginar aquella violència. I, de la manera com van actuar, estava molt ben estudiat i coneixien perfectament el pavelló”, recorda Marc Puigtió (ERC), alcalde de Sant Julià de Ramis. Tampoc no amaga un punt de crítica: “Ningú no ens podia avisar? Van venir a fer-nos mal. Sabien quina imatge volien donar. Tots els cops van ser de cintura cap avall. Sabien que hi havia premsa. Estava molt ben preparat.” I hi afegeix: “Vam ser una mica il·lusos.”

Al llarg del dia les agressions es van succeir arreu. A les grans ciutats es concentraven les actuacions de la Policia Nacional, i en nuclis més petits tendia a actuar la Guàrdia Civil. “Ni oblidarem ni perdonarem. Quan passa una cosa així, et marca. En part et sents culpable i t'afecta. I els primers dies el poble va quedar en estat de xoc i es van crear divisions. Però s'ha superat”, afirma. I ho tornaria a fer. “No em pendeixo de la tasca que vam fer per permetre que els veïns poguessin votar. No m'imagino el contrari. Les coses es parlen i es voten. Iestic se-

gur que els veïns del poble també ho tornarien a fer.” Sant Julià es resisteix a oblidar i va anar més enllà. Va ser l'únic municipi del país que es va personar a Madrid per reclamar judicialment a l'Estat les costes dels desperfectes al pavelló municipal –12.000 euros–. “Va quedar en res, però ho havíem de fer. I soc crític amb la resta de companys. Tots els alcaldes haurien d'haver anat fins al final”, considera. Una altra demostració que Sant Julià no oblidarà és que, cada 1 d'octubre, l'Ajuntament organitza una consulta popular al pavelló per decidir sobre iniciatives municipals. Enguany, però, amb motiu del cinquè aniversari, es farà excepcionalment una exposició. “I la consulta tornarà l'any que ve”, assegura l'alcalde.

La reflexió del republicà Puigtió, cinc anys després d'aquells fets, es resumeix en una paraula: *plegats*. “Aquell 2017, quan demanaves ajuda, ningú qüestionava de quin partit eres. Tothom tenia clar que es treballava per un objectiu comú. Ara potser cal temps, o nous lideratges. No ho sé. Però el cert és que cal tornar a trobar la fórmula per treballar de nou plegats”, sosté. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'ANC segueix el full de ruta per aixecar la DUI el 2023

■ Ahir va tancar la tanda de reunions, amb la CUP i ERC, sense haver obtingut suport a la seva proposta ■ Reclama una “àrea de confluència” independentista per teixir “ponts de diàleg”

Clara Ribas
BARCELONA

L'ANC seguirà el seu full de ruta per fer declarar la independència durant el primer semestre del 2023, encara que ahir va constatar que no té el suport dels partits independentistes. Així ho va advertir ahir a la tarda el vicepresident de l'entitat, Jordi Pesarrodona, en declaracions a les portes del Parlament, després d'haver-se reunit al matí amb la CUP –que no va voler que es fessin declaracions sobre la trobada– i amb ERC a la tarda.

Al matí, Carles Riera i Marina Sirvent, del grup parlamentari de la CUP, es van reunir a la seu de l'Assemblea amb el vicepresident d'aquesta entitat, Jordi Pesarrodona, la tesorera Ada Ferrer i el secretari nacional Josep Lluís Rodríguez. A la tarda, la delegació de l'Assemblea va tornar de nou al Parlament de Catalu-

Un moment de la trobada dels representants de l'ANC amb ERC ■

nya, on dilluns es va reunir amb Junts, per trobar-se amb Marta Vilalta i Meritxell Serret, del grup parlamentari d'Esquerra Republicana.

Segons el representant de l'ANC, Vilalta i Serret es van mantenir en la línia de la negativa del president de la Generalitat de consi-

derar la proposta de la declaració d'independència, però es van mostrar disposats, va dir, a establir ponts de nou amb la societat civil independentista. “És que el poble és el que té la responsabilitat de fer pressió i dur a terme la independència”, va dir Pesarrodona en acabar les

Les frases

“És que és el poble el que té la responsabilitat de fer pressió i dur a terme la independència”

Jordi Pesarrodona
VICEPRESIDENT DE L'ANC

“Ara farà cinc anys que hi havia gent decidida a tot. Ara cal tornar a una mobilització continuada”

reunions. I hi va afegir: “Veiem decidida la gent, la força de la gent. Ahir era 20 de setembre i fa cinc anys hi havia gent decidida a tot; ara cal tornar a una mobilització continuada.”

Finalment, el representant de l'ANC va insistir que si els partits no mostren cap proposta per dur a terme la independència, l'entitat es trobarà en la necessitat d'impulsar la llista cívica que preveu en el seu full de ruta.

Vilagrà respon a Sánchez

La consellera de la Presidència, Laura Vilagrà, va assegurar ahir que és evident que un procés de negociació “no és fàcil”, després que el president espanyol, Pedro Sánchez, demanés dimarts passat als catalans que tinguin “ paciència”. La consellera va instar a “trobar sortides i propostes concretes”. “El calendari és molt clar, d'aquí a finals d'any hem de tenir propostes concretes sobre desjudicialització”, hi va afegir Vilagrà.

Vilagrà també va afirmar que la proposta fiscal del PP d'Andalusia “està fora de lloc” perquè promou “la lluita entre territoris”. “Catalunya aposta per un estat del benestar i un model productiu català forts.” En aquest sentit, va tornar a demanar a l'Estat que inverteixi en infraestructures. ■

Un mur d'urnes i un acte unitari per l'1 d'octubre

■ Una vetlla el dia 30 donarà pas a les celebracions pel territori i a Barcelona

Redacció
BARCELONA

Per commemorar el cinquè aniversari de la celebració del referèndum, el pròxim dissabte dia 1 d'octubre, l'ANC convoca una acció de protesta a la plaça Sant Jaume de Barcelona, davant del Palau de la Generalitat. Segons han detallat fonts de l'entitat, serà una acció “commemorati-

va i reivindicativa” a dos quarts de quatre de la tarda i consistirà a aixecar un mur d'urnes per “visibilitzar l'allunyament de les institucions respecte al resultat del referèndum”.

Amés, el dia previ, 30 de setembre, segons s'ha avançat, es produirà una mobilització nocturna en els centres d'educació on es van produir càrregues policials durant l'1-O.

A banda d'aquesta iniciativa, el dia 1 també està previst que hi hagi un acte organitzat per l'ANC, Òmnium, l'AMI, el Consell de la República, la Cambra de

L'Arc de Triomf, a Barcelona, on se celebrarà l'acte unitari convocat per les entitats independentistes ■ A.G.

Comerç de Barcelona i la Intersindical-CSC. Serà a les cinc de la tarda a l'Arc de Triomf. Les entitats convocants donaran més detalls avui en una roda de premsa.

Més enllà de l'acció de

protesta i de l'acte unitari l'ANC ha fet una crida a les seves assemblees territorials a organitzar “tants actes com tinguin previstos” al llarg del matí per celebrar la data, i després desplaçar-se a Barcelona per

participar en les dues accions.

D'altra banda, les entitats han convocat una concentració a les quatre de la tarda a la plaça Luxemburg de Brussel·les “per denunciar la repressió inter-

nacionalment”. Segons l'entitat, cal “valorar de nou la fita aconseguida” l'1-O, “reafirmar la voluntat de complir el mandat del referèndum” i recordar “les víctimes de la violència i els represaliats”.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El TSJC dona la raó a Costa i li treu l'advocat d'ofici

Estima el seu recurs i ell mateix podrà defensar-se en el judici per desobediència a l'antiga mesa del Parlament

Redacció
BARCELONA

Després d'aconseguir la recusació dels magistrats Jesús María Barrientos i Carlos Ramos per falta d'imparcialitat el 30 de juny passat, l'exvicepresident primer del Parlament Josep Costa ha aconseguit que el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) li torni a donar la raó en acceptar-li el recurs de súplica en què demanava que li retessin l'advocat d'ofici que li havia assignat el mateix tribunal per al judici per desobediència previst per als dies 5, 6 i 7 d'octubre contra els membres de les formacions independentistes de l'antiga mesa del Parlament presidida per l'actual conseller d'Empresa i Treball, Roger Torrent.

Costa, Torrent, Eusebi Campdepadrós i Adriana

Josep Costa, exvicepresident primer del Parlament ■ Q. PUIG

Pendent del recurs per la nul·litat

Costa té pendent encara que li responguin el recurs en el qual demana la nul·litat de la causa que va presentar a principis de setembre. Hi argumentava que, si amb la recusació dels magistrats, que s'havia acceptat i que va re-

tardar el judici, es considerava que no eren imparcials per jutjar-los, tampoc ho eren "per admetre la querella contra nosaltres". Considerava que tot el procés era nul si la primera decisió ja es considerava invàlida.

Delgado afronten una petició de la fiscalia de fins a un any i vuit mesos d'inhabilitació per haver permès la tramitació de resolucions a favor de l'autodeterminació i de reprovació de la monarquia el 2019.

Un cop el TSJC ha acceptat la revocació de la designació efectuada pel Col·legi d'Advocats a requeriment del tribunal només en el cas que no comparegués en el judici sense "causa justa, Costa es podrà defensar ell mateix durant el procediment. L'exvicepresident primer va al·legar que aquest acord suposava una vulneració del dret a la lliure elecció d'advocat reconegut en els tractats internacionals de drets humans i una infracció d'alguns dels seus articles, a més d'assegurar que la designació d'un advocat d'ofici podria generar "problemes deontològics, professionals i econòmics". El TSJC reconeix que hi ha articles del Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics o del Conveni Europeu de Drets Humans, signats per l'Estat espanyol, en què l'autodefensa està reconeguda.

El tribunal estarà compost per la magistrada Marta Pesqueira, en substitució de Barrientos; Francisco Segura, en el lloc de Carlos Ramos, i per Carlos Mir, l'únic membre original que no ha estat apartat. ■

La diputada Serret (ERC) ahir en el procés de constitució de la comissió d'investigació sobre espionatge ■ EFE

Constituïda la comissió sobre espionatge polític

ERC, Junts i la CUP lideren el treball al Parlament ■ Treballaran braç a braç amb el grup de la cambra europea

Redacció
BARCELONA

Després de la negativa del Congrés dels Diputats, serà finalment el Parlament de Catalunya qui investigarà l'espionatge a representants polítics, activistes, periodistes i familiars per part d'Espanya amb els programes Pegasus i Candiru. Ahir va quedar constituïda la comissió que presideix la portaveu adjunta d'ERC al Parlament, Meritxell Serret, mentre que el president del grup parlamentari de Junts, Albert Batet, en serà el vicepresident. La diputada de la CUP Montserrat Vinyet en serà la secretària.

Serret, que va prendre la paraula un cop nomenada presidenta, va remarcar que l'objectiu de la comissió és "treballar plegats per donar transparència i informació a la ciutadania" sobre el cas d'espionatge. "Tenim la responsabilitat de fer front comú amb altres institucions represen-

tatives i parlamentàries del món per aclarir els fets i per falcar la defensa dels drets fonamentals dels ciutadans", va subratllar.

La pròxima sessió haurà de servir perquè es pugui concretar el pla de treball de la comissió per tenir una "dinàmica de treball que pugui ser constant i estable" i poder arribar a unes conclusions "al més aviat possible". "Hem de fer una contribució positiva a la defensa dels drets, la transparència i el bon govern a Catalunya", va concloure. En el pla de treball s'hauran d'incloure les compareixences i ahir Junts ja va avançar que volen treballar en paral·lel a la comissió que també es va crear al Parlament Europeu i en la qual treballa Carles Puigdemont com a eurodiputat. "Esperem treballar-hi braç a braç i que cap grup bloquegi els treballs ni les compareixences polítiques que demanarem", assenyalava el portaveu de Junts, Josep Rius. ■

Anna Gabriel serà jutjada per desobediència

■ Llarena tanca la instrucció contra l'exdiputada de la CUP que estava exiliada

Redacció
BARCELONA

L'exdiputada de la CUP Anna Gabriel serà jutjada per desobediència pels fets de l'octubre del 2017, com tot feia preveure un cop el jutge Pablo Llarena ha conclòs la instrucció. L'exdiputada va prestar declaració al Tribunal Suprem aquest setembre després de quatre anys d'exili a Suïssa. Queda pendent, un cop la fiscalia i Vox decideixin si tiren

Anna Gabriel, abans de comparèixer al Suprem aquest mes de setembre ■ ACN

endavant, que es posi data al judici per part de la sala competent. En la declaració, Gabriel va negar haver rebut un requeriment del Tribunal Constitucional el 2017 com va fer la seva

companya Mireia Boya, que va ser absolta pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

Després de la seva compareixença i després de constatar que ja s'han

practicat totes les diligències que en el seu moment es van estimar oportunes i que no s'han reclamat noves indagacions, el jutge ha posat fi al sumari.

El jutge Llarena va processar Gabriel al març de 2018 en considerar que encara que no va ser "notificada o requerida per a l'observança dels mandats del Tribunal Constitucional", és "evident que la inconstitucionalitat del procés és de notorietat pública des de fa diversos anys, havent-hi fins i tot determinat condemnes anteriors per aquest mateix delictes". La situació d'Anna Gabriel és així mateix similar a la de l'exconsellera Meritxell Serret, que es va convertir fa un any en la primera processada en el cas que tornava a Espanya per posar-se a la disposició del tribunal després de marxar a Bèlgica el 2018. ■